

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 15 listopada 2012 r.

**w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o kontroli skarbowej
oraz niektórych innych ustaw.**

Po zapoznaniu się z przedłożonym projektem Krajowa Rada Sądownictwa opiniuje go negatywnie z przyczyn następujących:

Krajowa Rada Sądownictwa podkreśla, że stosownie do art. 51 ust. 2 Konstytucji władze publiczne nie mogą pozyskiwać, gromadzić i udostępniać innych informacji o obywatelach niż niezbędne w demokratycznym państwie prawnym. Ograniczenie tego zakazu jest dopuszczalne tylko w warunkach poszanowania zasady proporcjonalności. Przedłożony projekt warunku tego nie spełnia. Treść uzasadnienia nie dowodzi, aby kwestia ta w ogóle była rozważona przy jego opracowywaniu.

Z zasady racjonalnej polityki tworzenia prawa w zakresie objętym projektem zamierzonej nowelizacji wynika obowiązek obiektywnego wykazania i udokumentowania, że obowiązująca regulacja funkcjonowania administracji finansowej w Polsce wymaga dokonania zmiany. Uzasadnienie projektu pomija długookresowe skutki i następstwa funkcjonowania kontroli skarbowej w sferze nie tylko finansowej lecz także społeczno-gospodarczej. Przewidziane czynności, pracochłonne i czasochłonne, w poważnym zakresie dublujące się z dotychczasową regulacją, nie mogą przyczynić się do uporządkowania reguł wewnętrznej organizacji i działania administracji finansowej. Ze strony zaś obywatela projekt godzi w stabilność porządku prawnego i zasadę zaufania, wyrażające się w budowaniu poczucia pewności prawa i prestiżu ustawodawcy oraz państwa.

W projekcie zakłada się wprowadzenie dodatkowej procedury podatkowej, w istotnym stopniu modyfikującej rozwiązania zawarte w dziale IV ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – *Ordynacja podatkowa* (Dz. U. z 2012 r., poz. 749 – t.j.), m.in. poprzez wprowadzenie nowych środków prawnych, takich jak sprzeciw – nieznanym postępowaniu podatkowemu. Mnożenie przepisów szczególnych, dotyczących trybu działania organów podatkowych, utrudni ich sprawne funkcjonowanie i nie wpłynie na poprawę skuteczności egzekwowania od podatników wywiązywania się z obowiązków podatkowych. Zwłaszcza, że cele stawiane przed projektowanymi rozwiązaniami są osiągalne na podstawie obecnie istniejącego instrumentarium, jakim dysponuje administracja podatkowa. Krajowa Rada Sądownictwa

pragnie podkreślić, że w tym zakresie zachowuje aktualność pogląd Trybunału Konstytucyjnego wyrażony w wyroku z dnia 20 listopada 2002 r., sygn. akt K 41/02.

Ponadto projekt cechuje mała przejrzystość niektórych rozwiązań, rażące niedostatki i oczywiste braki. Tytułem przykładu wskazać należy, że stosownie do projektowanego rozwiązania w art. 37ae wydany przez organ zarzut ukrycia podstawy opodatkowania nie podlega uzasadnieniu. Natomiast na kontrolowanym podmiocie składającym sprzeciw ciąży obowiązek uzasadnienia zarzutu (art. 37ae ust. 4 i 5 pkt 2). Także zamierzone wprowadzenie – nie doznającego wyjątku – uregulowania stwierdzającego, że rozprawa może być odroczone nie więcej niż jeden raz, nie uwzględnia różnorodności sytuacji oraz zdarzeń losowych i może prowadzić do pozbawienia kontrolowanego konstytucyjnego prawa do obrony.